

בעניין:

חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 (להלן: "החוק")

ובעניין:

תקנות חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ט-2019 (להלן: "התקנות")

ובעניין:

א. דורי בניה בע"מ (בהליך חדלות פירעון), ח.פ. 512660341 (להלן: "החברה")

ובעניין:

עוה"ד עופר שפירא ואיתי הס, בתפקידם כנאמנים של החברה

ע"י ב"כ ארז דויד

ממשרד עוה"ד שפירא ושות'

ממרכז עזריאלי 5, המגדל המרובע (קומה 27), תל-אביב, 67025

טל: 03-7766999; פקס: 03-7766996

דוא"ל: info@oshapira.com

וע"י ב"כ עוה"ד מזל מרו ו/או נסי אנג'ל-כץ ואח'

ממשרד עוה"ד אגמון ושות'

ממגדל אלקטרה, יגאל אלון 98 (קומה 47), תל-אביב, 6789141

טל: 03-6078607; פקס: 03-6078666

דוא"ל: itay@agmon-law.co.il

הנאמנים

ובעניין:

בנק מזרחי טפחות בע"מ

ע"י עוה"ד דורון אריאל ו/או יעל אריאל ואח'

מרח' ז'בוטינסקי 7, רמת גן, 525007

מגדל משה אביב, שער העיר, קומה 45

טל: 03-6116730; פקס: 03-6116731

בנק מזרחי

ובעניין:

בנק הפועלים בע"מ

ע"י ב"כ אמיר פלמר ו/אביתר קרמר ואח'

רח' מצדה 7, מגדל ב.ס.ר 4 (קומה 36) בני ברק, 5126112

טל: 03-3730630; פקס: 03-3730650

בנק הפועלים

ובעניין:

בנק דיסקונט לישראל בע"מ

ע"י ב"כ חנית נוב ו/או אביב סלע ואח'

רח' מנורת המאור 2, תל-אביב, 6744830

טל: 03-5441411; פקס: 03-5448488

בנק דיסקונט

ובעניין: **הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ**
ע"י ב"כ טלי וורמברנד ואח'
שדרות רוטשילד 42, תל-אביב, 66883
טל: 03-5196269; פקס: 03-5196159
הבנק הבינלאומי

ובעניין: **בנק אגוד לישראל בע"מ**
ע"י ב"כ ישראל בכר ואח'
רח' מנחם 125, מגדל היוכל, קומה 28, תל-אביב 67012
טל: 03-5755522; פקס: 03-5755527
בנק אגוד

ובעניין: **בנק לאומי לישראל בע"מ**
ע"י ב"כ אורי גאון ואח'
רח' מנחם בגין 52 (מגדל סנוול), תל אביב, 6713701
טל: 03-6368888; פקס: 03-6368889
בנק לאומי

ובעניין: **בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ**
ע"י ב"כ מור נרדיה ואח'
רח' מנחם בגין 150, תל אביב, 6492105
טל: 03-5272164; פקס: 03-5272166
בנק מרכנתיל

ובעניין: **1. קבוצת עמוס לוזון יזמות ואנרגיה בע"מ**
2. רום גבס חיפוי וקירוי (1997) בע"מ

שתיהן ע"י ב"כ עוה"ד אמיר ברטוב ו/או שמרית מלמן ו/או לירון ספיר ואח'
ממשרד שמעונות ושות' – עורכי דין
ממגדלי הארבעה, רח' הארבעה 30 (מגדל דרומי) קומה 34
תל אביב, 6473926
טל: 03-6111000; פקס: 03-6133355
קבוצת לוזון

ובעניין: **הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי - מחלקת תאגידיים**
ע"י ב"כ רוני הירשנזון ו/או אייל כהן ואח'
מרח' השלושה 2א, תל אביב
טל: 08-6264575; פקס: 02-6467575
הממונה

תשובת הנאמנים

(בעניין שכר טרחת הנאמנים בגין חקירות, תביעות והליכי גבייה)

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 21.6.2020 ולהארכת המועד שניתנה, מתכבדים נאמני החברה, עוה"ד עופר שפירא ואיתי הס, להביא בזאת בפני בית המשפט הנכבד את תשובתם לתגובות שהגישו הממונה והבנקים לבקשה שבכותרת.

בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 21.6.2020 ולאמור להלן, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע מועד לדיון חסוי בטענות הממונה לגבי תוכן החקירה במעמד הממונה והנאמנים בלבד.

להלן התשובה:

א. מ ב ו א

1. תיק חדלות הפירעון דנן הוא תיק חריג ובלתי שגרתי בכל קנה מידה. היקף תביעות החוב שהוגשו בתיק עצום ועולה על 1.3 מיליארד ₪, היקף הנכסים הזמינים למימוש פעוט ביותר, והכספים שהיו בקופת החברה במועד קריסתה מבוטל ביחס להיקף ההתחייבויות שלה. בנוסף, ולכך עוד נחזור להלן, התקופה שבה נוצרו החובות הנתבעים במסגרת הליכי חדלות הפירעון היא תקופה ממושכת וחריגה ביותר, ובמהלכה לא רק התחלפו נושאי משרה רבים ביותר בחברה, אלא גם השליטה בחברה עברה ידיים בעסקה אשר טיבה טרם הובהר עד היום.

2. גם פיזור האינטרסים השונים ועוצמתם בחברה זו חריג ביותר: החברה הוקמה על-ידי החברה האם שלה, קבוצת א. דורי בע"מ (להלן: "קבוצת דורי") אשר נוהלה במקור על ידי מר אורי דורי ז"ל. בין השנים 2008–2011 קבוצת דורי הייתה בשליטתם המשותפת של מר אורי דורי ז"ל וקבוצת גזית גלוב (להלן: "גזית"). בשנת 2011 הפכה גזית גלוב לבעלת השליטה היחידה בחברה באמצעות קבוצת דורי.

3. בשנת 2014 דווח כי "התגלתה סטייה" באומדני הפרויקטים של החברה, דבר שהותיר "בור" של מאות מיליוני ₪ במאזני החברה. בבדיקה שנעשתה בשעתו הסתבר, כי הדו"חות הכספיים של החברה לרבעון השני של שנת 2014 לא שיקפו את מצב החברה לאשורו ונטען כי סכום הסטייה נטו שיקף מחיקה של כ-441 מיליון ₪ מהון החברה. גילוי זה חייב תיקון של הדו"חות הכספיים. לאחר תיקון הדוחות לרבעון השני בנוסף לתיקון אומדנים שנערך עבור דוחות כספיים לרבעון הראשון לשנת 2014, תוקנה ההערכה ונטען כי הסטייה עומדת על 480 מיליון ₪. לצד הגילוי נערכה הצגה מחדש של הדוחות הכספיים ("Restatement"), באופן שתיקן למפרע את הדוחות הכספיים של החברה ושל קבוצת דורי. בקשר עם פרשייה זו הוגשה נגד החברה ונושאי משרה שלה תובענה ייצוגית שבה בעלי מניות לשעבר שלה, ובעלי מניות של קבוצת דורי, תבעו לעצמם פיצויים בעילות שונות.

4. לפי מידע שהוצג בפני בית המשפט הנכבד ובפני הנאמנים, לאחר הגילוי הנ"ל, החלה גזית גלוב, בעלת השליטה דאז בקבוצת דורי, להזרים כספים לדורי בניה. על-פי הנתען, בין השנים 2014 ל-2016 הוזרמו מגזית גלוב לחברה מאות מיליוני ש"ח לשם עמידה בהתחייבויותיה לספקים ולמזמינים, השלמת המיזמים בהם היתה מעורבת, ופירעון אגרות החוב שהנפיקה לציבור. האם הסכום הנתען הגיע ליעדו? ובהנחה שכן - האם לא היה די בסכומים שהוזרמו כדי לכסות על ה"בור" הנ"ל? היקף תביעות החוב שהוגשו בתיק דנן מעלה ספקות ושאלות בשאלת האפקטיביות של ה"תרופות" שנטען כי התקבלו בחברה. כפי שניתן לקרוא בדו"ח הנאמנים (ראה הדו"ח – בקשה 67) כמעט כל הפרויקטים שבגינם הוגשו תביעות חוב בהליכים דנן החלו ו/או הסתיימו ו/או שנטען שהיו אמורים להסתיים באותה תקופה.

בית המשפט הנכבד ראה חברות בניה שקרסו, וגם כאלה שהותירו אחריהן חובות כבדים. אולם נאמר בלשון המעטה, כי חברה שבחדלות הפירעון שלה מוגשות תביעות חוב במאות מיליונים שמקורם בפעילות ותקלות מלפני שנים רבות שלכאורה "טופלו" - היא חריגה ביותר, שלא לומר דורשת חקירה מעמיקה, למרות הקושי הנובע מחלוף השנים ותחלופה של בעלי מניות ונושאי משרה. הרי עסקין במאות מיליוני ₪ שנטען שעברו ו/או שולמו ו/או הועמדו, אולם מעבר למילים ה"מכובסות" בדבר "סטייה באומדנים",

"restatement", "הזרמות הון" מהבעלים וכיוצ"ב, לא ברור כלל לאן עברו כספים, למה שימשו ולכיס של מי הגיעו.

5. ואם בחריגים עסקינן, נזכיר שחלק ניכר מהפרויקטים שבהם התקשרה החברה היו בהיקפים של מאות מיליוני ₪. אם החברה היתה חברה כה כושלת כנטען בדיעבד על-ידי רבים, כיצד המשיכה "לזכות" בפרויקטים שהסבו לה, לפי הטענות בדיעבד, הפסדים והתחייבויות נוספות שאין מקור לכסותן?

האם לא ברור כשמש שעסקינן באירוע חריג מאין כמוהו, בהיקף חריג מאין-כמוהו, שמצריך חקירה מקיפה ובלתי שגרתית בעליל מול גורמים רבים ורבי-כח? התשובה לכך היא כמובן חיובית.

ואם תרגום ופרשנות נוספת נדרשים כאן, נסיף כי חריגות האירוע ומורכבותו נגזרות לא רק ממחיקת ההון בסכום של לפחות חצי מיליארד ₪ ממאזן החברה, ולא רק ממספרם הרב של הגורמים המעורבים והקשורים, אלא גם (ואולי בעיקר) מכך שנטען שלאחר שבוצעה המחיקה בוצעו הזרמות של הון לחברה על-ידי גזית גלוב בהיקף של מאות מיליוני ₪... ובכל זאת החברה הגיעה עד הלום כשהיא נושאת תביעות חוב (ולא מאת גזית גלוב) בהיקף של 1.3 מיליארד ₪!

כיצד יתכן שבנקים וגופים מממנים מסוימים העניקו אשראי לחברה בסכומי עתק והוציאו לבקשתה ערבויות בסכומי עתק ללא כל בטחונות וללא פיקוח? ואם היה פיקוח – היכן הוא? (לפחות במקום אחד הוצאה ערבות לפרויקט שהחברה בכלל לא חתמה בו על הסכם ביצוע).

6. בינואר 2016 דווח כי גזית גלוב מכרה את השליטה בקבוצת דורי לחברת ע. לוזון נכסים והשקעות בע"מ. לאחר העסקה שונה שמה של קבוצת דורי לקבוצת עמוס לוזון יזמות ואנרגיה בע"מ (להלן: "**קבוצת לוזון**"). במועד העסקה הני"ל היתה החברה הבעלים של חברה-בת רווחית ביותר בשם רוס גבס חיפוי וקירוי (1997) בע"מ (להלן: "**רוס גבס**"). להבדיל מהחברה, אשר עסקיה קיטעו זה מכבר, רוס גבס תוארה כחברה יציבה ורווחית, וייצרה עם החברה הבת שלה (50.1%) אינובייט בע"מ תזרים מזומנים בהיקף של עשרות מיליוני ₪ במשך שנים. בנוסף, החברה (א. דורי) היתה, בין היתר, גם בעלים של מקרקעין ושל ציוד בניה. בהקשר דנן די לנו אם נציין, כי במועד מינוי הנאמנים אף לא אחד מהפריטים הני"ל נמנו עם רכוש החברה. לנאמנים נותרו תביעות חוב בהיקף של כ-1.3 מיליארד ₪, שורה ארוכה של פרויקטים מלאי טענות כרימון, ללא עובדים מקצועיים, ללא חברות הבת, ללא המקרקעין, ללא הציוד, ורק רשימה מתארכת של שאלות סבוכות אשר דומה שקיימים לא-מעט גורמים שמעדיפים שלא יישאלו.

7. בעלת השליטה בחברה (שהיא אחת המתנגדות לבקשה שבכותרת וכמעט לכל בקשה מהותית אחרת בתיק) עוינת לחלוטין את הליך חדלות הפירעון ו/או את ניהולו על ידי הנאמנים. בסגנונה המיוחד היא מקשה ללא הרף, מעלה לדיון ומחלוקת כל עניין – קטן כגדול, וגם אם קיימת לכל התנגדות או פלפול הצדקה בפני עצמה, או זכות משפטית ראויה להגנה, אין ספק שניהול הליך חדלות פירעון מורכב כזה, ללא שיתוף פעולה מצד בעלת השליטה ונושאי המשרה לשעבר בחברה (והדברים נאמרים בלשון המעטה) מקשים ביותר על ההליך המורכב ממילא.

בהקשר זה וכדוגמא בלבד נזכיר את נושא הדיון בבקשה 93, שהוגשה על-ידי הנאמנים לפי פקודת ביזיון בית המשפט נגד קבוצת לוזון שנמנעה עד היום מלקיים את החלטת בית המשפט הנכבד במסגרת צו חדלות הפירעון בדבר העברת כספים מעוקלים. כפי שנוכח בית המשפט הנכבד בעצמו, וזה עוד היה "מקרה קל" שבו עסקינן בכספים שקבוצת לוזון הצהירה בהזדמנויות רבות ביותר שמדובר בכספים של החברה, והנה בהליכים דנן שינתה את טעמה, הציגה טיעונים יצירתיים, ולגופו של עניין לא העבירה את הכספים לקופת הנאמנים עד עצם היום הזה.

8. קצרה פה היריעה לתאר את רשימת הנושאים הנוגעים למערכת ההתחשבוניות הטעונה בדיקה בין החברה לבין חברות אחרות בקבוצה לאורך ההיסטוריה המתוארת לעיל. בהקשר זה נפנה בין היתר לדו"ח הנאמנים (ובין היתר פרקים ג', ד', ה', לרבות עניינים שונים הקשורים לפרויקט דוראד). דברים אלה נכתבים בהדגשה מבלי להטיל דופי בשום אדם או תאגיד, ורק לשם הבהרה בתמצית רבה של מורכבות החקירה הנדרשת והיקפה.

9. רוס גבס, שבעבר, כאמור לעיל, היתה נכס חשוב של החברה, וייצרה לחברה מקור מזומנים, היא היום חברה-בת של **קבוצת לוזון**, עובדת כרגיל מול המערכת הבנקאית, ומייצרת לחברה ולנאמנים בעיקר מכתבי עו"ד וכתבי בי-דין.

אגב, מיותר לציין תחת כותרת "חריג" במארג האינטרסים את עוצמת ההתנגדות המשותפת של הבנקים למבוקש במסגרת הבקשה שבכותרת, שבכל מקום "רגיל" אחר ניתן היה לצפות לברכתם. חריג במיוחד הוא למצוא ביניהם מתנגדים שהחובות הנטענים על-ידם נמוכים ביותר ביחס לכלל תביעות החוב, ובחלקם נובעים בכלל מ.... ערבות לחובות רוס גבס (!).

אחד הבנקים המתנגדים לחקירה טען זה מכבר כי הערבות שהוציא בכלל אינה ניתנת לחילוט (היינו, בשפה המשפטית: הוא אינו נושה) - סטאטוס שלא הפריע לבנק להוביל הגשת התנגדות לבקשה שבכותרת. אגב, הסטאטוס האמור לא הפריע באותו הינף קולמוס לאותו בנק לדרוש גם מקופת הנאמנים תשלום "עמלות" של מאות אלפי ₪ לשנה (!) בגין הארכה של אותה ערבות שהוא טוען שכלל לא ניתנת לגבייה – דרישה שחזר בו ממנה מטעמים ברורים. היש משהו שגרתי בחיבור האירועים האלה? ברור שלא.

10. כללנו בפתיח דלעיל תקציר כללי ביותר של האירועים והנקודות הנ"ל, הרחוק מלמצות את נושאי הדיון והחקירה, וזאת רק בשים לב לטענות שנשמעו בעת הדיון בבקשה ולאחריו, כאילו "לא ברור מה יש לחקור", ויש שטענו שנכון להעסיק את הנאמנים בהכנה והצגה של דו"חות נוספים מפורטים כתנאי לחקירה או כתנאי לקביעת נוסחת תגמול לחקירה. הפרטים הנ"ל שאותם אין מניעה להציג בפומבי, ממחישים את קצה החוט של התשובה: מי שטוען שאין עסקינן באירוע בהיקף חריג ויוצא-מן-הכלל, או מי שטוען שכל שנדרש פה הוא החלת "נוהל" רגיל אחד ושגרתי, עוצם את עיניו מלהכיר את היקפו הבלתי-נפתס של האירוע או שאינו מעוניין שתבוצע חקירה כלל.

11. ביום 15.1.2020 הגישו הנאמנים את הבקשה שבכותרת, בה עתרו לקבוע לנאמנים סמכויות חקירה כמפורט בכותרת הבקשה, וכן לקבוע את שכר הנאמנים בגין החקירות, ניהול תביעות והליכי גבייה באחוזים מתוך הגבייה שתצלח בפועל, וזאת בהתאם לנוסחאות תגמול שהוכרו בפסיקה עניפה של בתי המשפט כמפורט בבקשה. נציין, כי למרות העובדה שעסקינן בתיק חריג בכל קנה-מידה כמפורט לעיל ולהלן, הנאמנים ביקשו לקבוע נוסחת תגמול עבור החקירות, ההליכים המשפטיים והליכי התביעה, כפי שנקבעה במשך שנים ובתיקים רבים אחרים, על-פי תוצאות שיושגו בפועל ורק מתוך התוצאות שיושגו וככל שיושגו.

12. בעלת השליטה וכן מספר בנקים הגישו התנגדויות מפורטות לפסיקת שכר, והממונה הגיש את עמדתו ביום 5.4.2020.

13. ביום 1.6.2020, לאחר שכל הצדדים הגישו לבית המשפט הנכבד כתבי טענות בכתב, קיים בית המשפט הנכבד דיון במעמד הצדדים. לאחר שמיעת הצדדים השונים, ועובר למתן החלטה, הפנה בית המשפט הנכבד את הצדדים להחלטה קודמת שניתנה על-ידו ביום 2.9.2018 בבקשה 109 בתיק פש"ר 16-10-39586 (להלן: "תיק יוסיפוף"), והמליץ לצדדים להסכים להחלת ההחלטה המפורטת מתיק יוסיפוף גם על המקרה שלפנינו. הנאמנים קיבלו את המלצת בית המשפט הנכבד.

14. ביום 11.6.2020, לאחר הדיון במעמד הצדדים, הגישו הבנקים כתבי טענות נוספים וחדשים. מיד לאחר מכן הגיש גם הממונה בקשה מטעמו "למקרא התנגדויות הבנקים.... ליתן לממונה זכות להגשת עמדתו המשלימה בבקשה דנא". בית המשפט הנכבד נעתר לבקשת הממונה והתיר לו להגיש כתב טענות נוסף, וזה הוגש ביום 17.6.2020.

15. יושם אל לב, כי איש מן המתנגדים לא נימק את התנגדותו לבקשה בטעמים הקשורים בטובת הנושים, הגם שזה השיקול שהיה אמור להוביל את הדיון. איש מהמתנגדים גם לא הציג נוסחת התחשבות "נכונה" או הולמת יותר לתיק חדלות פירעון מורכב ורב-היקף כזה. את נימוקי ההתנגדות ניתן לחלק באופן כללי לשני סוגים: (1) נימוקים המתיימרים להכחיש את מורכבות והיקף החקירה, התביעות והגביה הנדרשים כאן; וכן – (2) נימוקים פורמליים המתיימרים לשכנע את בית המשפט הנכבד להעדיף את הנוסחה שנקבעה לאחרונה בפרק ה' בנוהל הכנ"ר העוסק בשכר טרחת בעלי תפקיד בגין הגשת תביעות (שתכונה להלן לשם הקיצור "נוהל הכנ"ר"), על-פני נוסחאות שהוכרו בפסיקה מזה שנים, לרבות החלטות מנומקות ומפורטות שניתנו על ידי בית משפט נכבד זה ועליהן לא הוגש ערעור. את תשובתנו נציג להלן בהתייחסות לכל אחד מסוגי הנימוקים הנפדר.

ב. מעמדו של "נוהל הכנ"ר" מול סמכות בית המשפט הנכבד בהליכי חדלות פירעון

16. עמדת הממונה מתיימרת ליתן מעמד של "חקיקת-על" לנוהל פנימי שנכתב במשרדי הממונה. "חקיקת-על" אמרנו, כיוון שבדיוע הוא שגם דברי חקיקה אינם חסינים מביקורת ומפרשנות שיפוטית. והנה לצורך הדיון שלפנינו, מתיימר הממונה להפנות אל נוהל הכנ"ר, כזה ראה וקדש, כאילו מדובר בדברי אלוהים חיים שאינם צריכים נימוק או הסבר, וכאילו לבית המשפט הנכבד אין כל אפשרות לסטות מהם, אפילו במקרה חריג זה. יתירה מזו. טיעון הכנ"ר יוצא מנקודת הנחה – מוטעית לחלוטין – כאילו מיום שנוהל הכנ"ר הועלה על הכתב, ברירת המחל היא שבתי המשפט בישראל יתיישרו לפי הנוסחה שנקבעה שם. נאמר בזהירות ובכבוד רב, כי להנחה זו אין כל בסיס משפטי, ולמעשה – שוב בכל הכבוד – המחוקק לא הסמיך את הממונה לקבוע חיקוק המחייב את בתי המשפט (להבדיל ממסמך המשקף את מדיניות הממונה הכפופה לכללי המשפט המינהלי), ולמעשה סמכות זו הוענקה במפורש לשר המשפטים באישור וועדת החוקה, חוק המשפט של הכנסת, אשר מטעמים שונים טרם אמרו את דברם (ראה בין היתר סעיפים 39 ו-128 לחוק).

17. בהקשר זה, ובכל הכבוד למגמה החשובה ליצור בסיס משותף לעמדות שמציג הממונה בתיקי חדלות הפירעון השונים, נזכור שנוהל הכנ"ר אינו חוק ואינו תקנה. מדובר במסמך שלא עבר הליך חקיקה, מעולם לא הוצגו בפומבי (או בפני בית המשפט הנכבד) הנימוקים או ההסברים לו, תוכנו מעולם לא עמד לדיון ציבורי או אקדמי, לא צלח כל דיון בוועדה, לא הוחל באף מדינה, לא מבוסס על כל היגיון כלכלי, לא תואם פרקטיקה קיימת בישראל, וחלק ממנו מנוגד לפסיקה מפורשת של בית משפט נכבד זה. הנאמנים טוענים, כי החלת נוהל זה כמיטת סדום על ההליך דן כפי שמבקש הממונה – תגרום נזק כבד לתיק זה ולתיקים שיבואו אחריו.

18. כמוסבר להלן, החלת הפרק הקונקרטי (פרק ה') בנוהל הכנ"ר כפי שמבוקש להחילו כאן, לא רק שאינה הולמת את העובדה שמדובר בהליך מורכב עצום וחריג בכל קנה מידה, אלא גם לגופה אינה צודקת ואינה סבירה. הנוסחה המוצעת בנוהל תפעל בהיפוך גמור לאינטרסים של הנושים: החלת נוסחת הממונה במקרים כגון זה פוגעת אנושות בכדאיות כלכלית לבעלי תפקיד לבצע חקירות הדורשות

משאבי זמן משמעותיים, מענישה בעלי תפקיד על הגעה לפשרות, ומעודדת הליכים משפטיים ממושכים ונפרדים עד "קבלת פסק דין".

19. אילו היתה נעשית עבודה אקדמית או מחקר אמיתי כלשהו עובר לניסוח נוסחת התגמול המוצעת על ידי הממונה, היה גם הממונה נוכח כי הערמת קשיים והפיכת הליכי חקירה ותביעה לבלתי כדאיים לבעלי התפקיד לא רק שגורמת במישרין הפסד כבוד לנושים, אלא יוצרת ומעודדת התנהגות חסרת אחריות של הנהלות חברות חדלות פירעון, אשר יודעות ותדענה כי אין כל כדאיות כלכלית לפעול לתפיסתן. ככל שימנעו חקירות ותוצאות משפטיות לפעולות רשלניות (או עברייניות) של הנהלות ונושים של חברות חדלות הפירעון – תופעות מעין אלה רק יעמיקו.

20. באופן פרדוכסאלי, תאגידים בקשיים ובעלי שליטה בתאגידים בסדר גודל כזה משלמים בנדיבות למייצגים אותם (נציג בנפרד ובצורה דיסקרטית לבית המשפט הנכבד את הסכמי שכר הטרחה שלפיהם התקשרה החברה עצמה עם באי כוחה עובר להליכי חדלות הפירעון). זאת, בעוד שהממונה מפנה את עיקר תשומת ליבו לקיצוץ בשכר בעלי התפקיד והפחתתו גם במקרים שבהם מוטלת על בעל התפקיד המשימה לבצע חקירות בהיקפים עצומים בדבר קיומם של נכסים ו/או זכויות תביעה שאולי לא קיימות. לגבי כל חקירה שלא תניב תביעה – לא ישולם לנאמנים דבר, ואם ימצאו ממצאים – יהיה עליהם לעמוד על הכנה וניהול של הליכים משפטיים, ולרוב בפני יותר מערכאה אחת. לגבי כל הליך שלא יסתיים בפסק דין של קבלת התביעה או הסדר – לא ישולם לנאמנים דבר, ובמקרה של הצלחה – יהיה על הנאמנים להמשיך ולעבוד לגביית החוב הפסוק. לגבי כל חוב פסוק שלא ייגבה – לא ישולם לנאמנים דבר, גם אם עמלו, חקרו, ניהלו הליכים בשתי ערכאות והליכי גבייה. והנה למרות המשימה המורכבת הזו, הדורשת הקצאת משאבים משמעותיים במשרדי הנאמנים, על כל הסיכון הברור הנגזר מכך – מתרכז הממונה בהפחתת השכר לאותו מקרה שבו יצלחו הנאמנים במשימה על כל שלביה. עמדה זו היא בלתי סבירה ובלתי נכונה מנקודת מבטם של כלל הנושים.

21. מיותר לציין, כי הליך חדלות פירעון של תאגידים בקנה מידה של החברה דן הוא הליך כלכלי. כל הצדדים הקשורים בהליך, לרבות המתנגדים כאן (למעט הממונה) – קשורים בו בשל אינטרסים כלכליים ולשם הגשמת מטרות כלכליות שלהם. בראיית מאקרו, אין כל היגיון להניח שדווקא בעלי תפקיד המצופים למצוא "מחט בערימת שחת" יזנחו כל היגיון כלכלי, ישקיעו על חשבונם משאבי זמן וכסף עצומים ביותר לטובת הנושים שאינם נושאים בכל סיכון הנוגע לחקירה ולהליכים המורכבים, כאשר עמדת הממונה משמיטה כל היגיון כלכלי אפילו במקרה של הצלחה.

22. גם הנימוק העיקרי (ואולי היחיד) שבו משתמש הממונה ל"יצירת כללים אחידים" או "גישה סדורה ואחידה" – הנשמע לרגע שובה את האוזן – אינו נימוק נכון **להוביל** את שיקול הדעת של בית המשפט הנכבד. אכן, הממונה, כגוף מינהלי, ראוי שיקבע שיקולי מדיניות ברורים ואחידים כדי למנוע אפליה שבו הממונה משנה את דעתו ואת שיקוליו לפי הטוען. אולם שיקולים אחידים אין פירושם החלה זהה של נוסחה זהה במדויק על כל המקרים וללא התחשבות בצורתם, היקפם ומידת העבודה, הרמה המקצועית והיצירתיות הנדרשת בהם. כמו כן ומכל מקום, תפקידו של בית המשפט הנכבד, בכל הכבוד, אינה ליישם כללי אחידות, אלא ליישם את תכלית הליכי חדלות הפירעון בצורה הטובה ביותר כמצוות המחוקק ובאופן שיפיק את התוצאה הטובה וההוגנת ביותר במקרה הקונקרטי שבפניו.

23. אגב, בהיפוך מוחלט מהוראות בית המשפט הנכבד במועד הדיון במעמד הצדדים, בכתב הטענות החדש של הממונה הוא רואה לנכון ליתן משקל להתנגדות הבנקים לבקשה, וזאת למרות שהבנקים (שעיקר נשייתם בכלל מותנית) מחזיקים בחלק קטן ביותר מהיקף הנשייה, ודעתם של יתר הנושים (רוב הנושים) מעולם לא נשאלה.

בהקשר זה די לנו אם נאמר שניתן היה לנהל את הדיון בשני אופנים: האחד, דיון ענייני בנוסחאות התגמול המוצעות על ידי הנאמנים ו/או הממונה, והחלטה עניינית של בית המשפט הנכבד בדבר הנוסחה ההולמת את היקף המקרה בנסיבותיו הקונקרטיות. או באופן אחר של העמדת השאלה לכלל הנושים ושמיעת עמדתם. מתן מעמד לקבוצה מצומצמת של נושים שעניינה המיוחד לא נדון ולא הובהר ובכל מקרה כמובן שאינה מייצגת את כלל הנושים או האינטרסים שלהם (וגם אינה טוענת טענות הנוגעות לאינטרסים מנקודת מבט של כלל הנושים) אינה סבירה ואינה הוגנת.

24. בסעיף 5 לכתב הטענות החדש הממונה הופך על-פניו טיעון של-עצמו: בתגובתו הקודמת (שגם עליה נמנע מן הנאמנים להגיב) וגם בדיון במעמד הצדדים, הממונה טען כי ההבדל בין מנגנון השכר ש"נקבע" ב"נוהל" דומה מאוד למנגנון שקבע בית המשפט הנכבד בתיק יוסיפוף. והנה בדיעבד לאחר הדיון מציג הממונה עמוד וחצי של הבחנות והסברים לשוני מהותי בין שני המנגנונים, וללא כל הסבר מניח את הדעת מדוע שינה את דעתו, וכיצד יתכן שהממונה קובע מנגנון כל-כך שונה מהותית מפסיקה מפורשת של בית משפט נכבד זה (שעליה הממונה לא ערער), וזאת אפילו ללא נימוק וללא אזכור החלטת בית המשפט הנכבד שאותה הממונה מתיימר לבטל.

כפי שכבר ציינו בבקשה קודמת, הביטוי בו משתמש הממונה בדבר "נדיבות שיעורי השכר בנוהל הממונה" (סעיף 5 ה"ל) - חושף כשלעצמו את התקלה היסודית בהיגיון שמוביל הממונה, הרואה את שכר בעלי התפקיד בגין חקירות שטרם בוצעו כאילו הן ביטוי לנדיבות של הריבון, להבדיל משכר המבוסס על תוצאה וגבייה בפועל והמיועד לשקף סיכונים, עבודות חקירה והליכים משפטיים ממושכים בתנאי חוסר וודאות, והוצאות משמעותיות של שני משרדי עורכי-דין פרטיים שמצופים לעמול במשך שנים להשגת תוצאות עבור הנושים ולא ההיפך.

25. כפי שניתן לראות למקרא פסקי הדין שצוטטו בבקשה שבכותרת, עמדת הממונה סותרת פסיקה שניתנה על ידי בתי המשפט בישראל ואף סותרת את עמדת הממונה עצמו (ועמדת הבנקים) בתיקי חדלות פירעון רבים ביותר.

26. מטרידה לא פחות מבחינת הנושים היא ההערה הקצרה (שוב ללא נימוק) בסעיף 12 לכתב הטענות בדבר "אגרת השגחה" על התגמול שייפסק לנאמנים בגין הליכי החקירה, תביעות משפטיות, והליכי גבייה.

נזכיר בהקשר זה את סעיף 278(ג) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח-2018, אשר קבע סמכות לממונה לשלם מאוצר המדינה בגין חקירה הנעשית על ידי מי שאינו עובד המדינה. כזכור, בדיון הפנה בית המשפט הנכבד את השאלה לממונה, בהינתן שפרק ה' שאליו מפנה הממונה ב"נוהל" בכלל אינו מתייחס לחקירה אלא רק להגשת תביעות לאחר שחקירה כבר שולמה, שמא הממונה יפעל כפי הסמכות שהוענקה לו בחוק והממונה יממן את החקירות (ראה גם סעיף 128(ב) לחוק).

והנה תשובת הממונה בסעיף 12 לכתב הטענות האחרון: לא רק שהממונה לא ישתתף בסיכון ובעלות החקירות כמצוות המחוקק בסעיף 278(ג) לחוק, אלא שאת כל ההפרש שעליו מתווכח הממונה בין האחוז שהתבקש בבקשה לבין עמדתו ה"נדיבה" של הממונה בתגובותיו - הממונה מבקש לקבל לעצמו כאגרת השגחה (!). היינו, לא חיסכון יהיה פה לנושים אלא מס נוסף. לקרוא ולא להאמין.

בהקשר זה די לנו אם נציין, כי להבדיל מהשיקולים כבדי-המשקל המצדיקים קביעת שכר ונוסחאות תימרון לבעלי תפקיד הנוטלים על עצמם סיכון והוצאות נכבדות בביצוע עבודות חקירה מקיפות והליכים משפטיים שיכולים גם להגיע לשנים רבות, הטלת "אגרת השגחה" אינה באה לטובתם של הנושים ואינה משרתת אותם, כשלעצמה לא תביא לגילוי של נכסים ולא תשיא את הגבייה בתיק.

ממילא בתחרות שבין תגמול בעלי התפקיד לבין הטלת אגרת השגחה נוספת, צודק ונכון היה לקבוע כי נכון היה לשפר את התמריץ ועידוד חקירות, תביעות וגבייה.

ג. שיקולים בקביעת נוסחת תגמול לבעלי תפקיד בהליכי חדלות פירעון

27. כאמור למעלה, המתנגדים לנוסחת התגמול שביקשו הנאמנים (שגם התנגדו להחלת ההחלטה בתיק יוסיפוף) ביססו את עיקר טענותיהם על קידוש פורמלי של "נוהל הכני"ר" כ"ברירת מחדל" מבלי לנמק את ההיגיון באחוז כזה או אחר שנקבע שם, ומבלי לנמק מדוע נכון להעמיד לטענתם מבחנים כל-כך קשים ומתישים בפני בעלי התפקיד כפי שנוסחו בנוהל הכני"ר.

הואיל וקשה להתמודד עם אקסיומות המוצגות "כזה ראה וקדש" ללא כל נימוק ענייני, אין לנו אלא להציע לבית המשפט הנכבד לבחון את הנוסחאות הנדונות בפניו לפי שיקולים ההולמים עניינית הליכי חדלות פירעון:

28. היקף הגבייה – חוק חדלות פירעון מגדיר כאחת ממטרותיו "להשיא את שיעור החוב שייפרע לנושים". בהתאם, השיקול המרכזי בקביעה של נוסחת תגמול ראוי שיהיה יצירת מנגנון שיהיה בו כדי להגדיל את היקף הגבייה ככל האפשר. מבחינת נושי התאגיד, קיימת חשיבות פחותה, אם בכלל, לבחירת הפרוצדורה שבה יבחר בעל התפקיד להביא לגבייה, ובלבד שיהיה בה להגדיל את המאסה הכלכלית שתעמוד לחלוקה בין הנושים.

בשים לב לשיקול זה, ובהתאמה לשיקולים נוספים שיפורטו להלן, מנגנון תגמול ראוי שיתמרץ בעלי תפקיד על גבייה בפועל של סכומים גבוהים ככל שניתן - בין אם בדרך של בקשה למתן הוראות ובין בדרך של תביעה, בין בבירור בפני "ערכאה חיצונית" ובין בפני מותב נכבד זה, בין בדרך של עילה לפי סעיף פלוני ובין עילה לפי סעיף אלמוני, בין אם נכתב פסק דין ובין שלא נכתב פסק דין.

נושה סביר המפעיל שיקולים כלכליים יעדיף סכום גבוה יותר ללא פסק דין או אפילו ללא הליך, מאשר להיגרר להליך או להמתין לפסק דין ואולי לקבל סכום נמוך יותר.

נוהל הכני"ר פועל בכיוון הפוך לחלוטין. המבחן העליון לפי נוהל הכני"ר אינו היקף הגבייה אלא מבחנים "בירוקרטיים"; נוהל הכני"ר אינו כולל תגמול בגין עצם החקירה שהובילה לגבייה (ללא הליך), יוצר מוטיבציה לניהול הליכים בערכאות חיצוניות דווקא, מעניק תוספת תגמול על "קבלת פסק דין לאחר הגשת סיכומים" וכיוצ"ב. ניכר, שנוהל זה מתרכז לחלוטין ברצונו של הממונה למנוע טענות בדיעבד על כך ששכר הטרחה הושג ב"קלות מדי" ולפיכך הממונה מעדיף להבטיח שבעל התפקיד "יזיע" ויעבור משוכות, מהמורות ודרישות טכניות שהפכות מן האינטרס של הנושים, ובלבד שבסופו של יום יהיה בכך כדי להצדיק את שכר הטרחה. מתוך שיקול זה מציע הממונה נוהל שאינו מתגמל על יצירתיות ואינו מתגמל על קיצורי-דרך פרוצדוראליים, אלא בדיוק להיפך.

אגב, המנגנון ה"בירוקרטי" שיצר הממונה בנוהל הנ"ל ראוי לביקורת בדיוק כמו תשלום לפי שעות, שכן לעולם תהיה למתדיינים ולנושים תחושה וחשד שבעל התפקיד מושך את ההליך כדי להגדיל את שכר טרחתו, שהרי כל בעל תפקיד יידע שעל מנת למצות את התגמול המוצע על-ידי הכני"ר נדרש בעל התפקיד לעמוד על ניהול ההליך בערכאה חיצונית ובה לעמוד על ניהול ההליך עד "פסק דין לאחר הגשת סיכומים".

הנאמנים סבורים שהחלת נוהל כזה על מקרים בסדרי גודל כמו זה שלפנינו אינו עולה בקנה אחד עם טובתם של הנושים, ובכל הכבוד אינו מתאים לעניין.

29. **זמן גבייה** - שיקול מהותי נוסף, המהווה מבחן להליכי חדלות פירעון בכל מקום בעולם, הוא מהירות הגבייה: כמה זמן יחלוף מתחילת הליכי חדלות הפירעון ועד פירעון החובות או סיום התיק: וכל המקדים הרי זה משובח. מבחינת הנושים של החברה, כאימרתו הקולעת של ויליאם גלאדסטון: "Justice delayed is justice denied", ובמילים פשוטות: נושה סביר רוצה לקבל את כספו מהר ככל האפשר. נושה כזה, ובכל הכבוד לממונה, אינו מתעניין בפרוצדורה שתבחר, בערכאה שתדון או בכמות התצהירים שהוגשו, ובלבד שיוכל לקבל את חלקו בהקדם.

כפי שבית משפט נכבד זה כבר פסק זה מכבר (פ"ר 11-12-1304 (בקשה 124) ע"ד ארז חבר נ. דודאי, החלטה מיום 5.10.2014):

"אבהיר שגם בהשגת פשרה מהירה אין בהכרח כדי לגרוע מהשכר שיגיע לבעל התפקיד וייתכן אף שיש לתגמלו על כך שעלה בידו תוך זמן קצר להעשיר את קופת הפש"ר."

מנגנון השכר המבוקש על ידי הנאמנים תואם את הפסיקה ומביא לכך שלנאמנים יש אינטרס זהה להביא לגבייה מהירה ככל האפשר וכך יוכלו לקבל את שכרם בהקדם. האם נוהל הכני"ר מכוון לכך? וודאי שלא. גם כאן נוהל הכני"ר מוביל לכיוון ההפוך לגמרי: נוהל הכני"ר מעודד את בעל התפקיד להגיש תביעות בערכאות חיצוניות, בהליכים מסובכים, וגם בהם "ללכת עד הסוף", ובעצם לבחור בכל צומת את הפרוצדורה הארוכה יותר שבה יתגמל יותר. אם יורשה לנו להיות ציניים, נוהל הכני"ר ממש דורש מבעל התפקיד לאחר פרשת הראיות "לנתק את הטלפון" כיוון שלאחר שבעל התפקיד כבר כמעט השלים את מלאכתו, צלח חקירות, הגיש תביעה ב"ערכאה חיצונית", וניהל את ההליכים כמעט עד הסוף, יהיה זה חסר כל היגיון מצדו להסכים לפשרה ש"תעלה" לבעל התפקיד 3% מהיקף התביעה. הנאמנים סבורים כי לא ניתן להצדיק נוהל כזה באמצעות טיעון ש"המתווה הני"ל התקבל ונבחר לאחר קיום דיון פנימי רחב אצל הממונה", כיוון שנוהל זה אינו מכוון לאינטרס הנושים לגבייה מהירה, אלא מתמרץ הליכים ארוכים, אי-הגעה לפשרות ובחירה בנתיבים "ארוכים ומורכבים".

30. **התאמת האינטרסים של בעל התפקיד לאינטרס הנושים** – ההיגיון מחייב שנוסחת שכה"ט הנקבעת לבעל התפקיד תיצור התאמה בין אינטרס הנושים לאינטרס בעלי התפקיד בניהול ההליכים המשפטיים. בכל הכבוד למנגנון המורכב שמוצע על-ידי הכני"ר, מנגנון פשוט של קביעת תגמול באחוזים מתוך גבייה בפועל יוצר מצב שבו יש לבעלי התפקיד אינטרס בגביית סכומים גבוהים ככל האפשר במינימום זמן, תוך בחירה בנתיבים יעילים להשגת המטרה עבור קופת הנושים; בעל התפקיד עולה עימם ויורד עימם. למרבה הצער, נוהל הכני"ר מציע החלה של מנגנון תגמול אשר בכל צומת דרכים מייצר ניגוד אינטרסים מובנה בין בעל התפקיד לבין שליחותו:

אם ניתן להפוך את פירות החקירה לגבייה מיידית - נוהל הכני"ר דווקא יתגמל את בעל התפקיד לבחור בהליך משפטי, כיוון שלולא ההליך בכלל לא יזכה להיכנס לפרק זה בנוהל ויאבד את השכר על כל עבודת החקירה; בבחירת דרך הפעולה – נוהל הכני"ר יתגמל את בעל התפקיד להגיש תביעה ולא לנהל כל דיון בפשרה (לפי נוהל הכני"ר פשרה לפני הגשת תביעה "עולה" לבעל התפקיד 3% משכרו על אותה עבודה בדיוק); בבחירת הערכאה – נוהל הכני"ר יתגמל את בעל התפקיד על בחירה בנתיב מסובך של ברור בערכאה חיצונית על פני מותב חדלות הפירעון; בניהול ההליך – נוהל הכני"ר מכוון את בעל התפקיד לחתור להגשת תצהירי עדות ראשית על פני פשרה לפני הגשתם; ולאחר פרשת הראיות או הגשת סיכומים – נוהל הכני"ר מתמרץ ומעודד עמידה על קבלת פסק דין. הפוך מהאינטרסים של הנושים.

הנאמנים יטענו כי יישום של נוהל זה במקרה דנן יעורר טענות, טרוניות ואי-נוחות הן מצד הנושים, הן מצד המתדיינים והן מצד בעלי התפקיד. מנגנון המייצר צמתים רבים כל-כך של ניגודי אינטרסים רק יסבך את ההליכים שבמקרה דנן מסובכים ממילא מלכתחילה. בית המשפט הנכבד יתבקש שלא להחיל "מדרגות" אלה במקרה שלפנינו.

31. **הגינות כלפי בעל התפקיד** – שיקול נוסף הראוי לתשומת לב בבחינת נוסחת תגמול מול בעלי תפקיד היא ההגינות כלפי בעלי התפקיד. תפקיד נאמן הוא תפקיד המבוסס על אמון של בית המשפט הנכבד בבעל התפקיד כידו הארוכה ואמון של בעל התפקיד בשולחו, בית המשפט הנכבד, בקביעת תשלום הוגן המשקף את העבודה שנעשתה. בהבחנה מנוהל הכנ"ר, אשר לפי הצהרת הממונה נועד לייצר "וודאות ואחידות", בית המשפט הנכבד מצופה להפעיל שיקולי הגינות וצדק ההולמים את המקרה, כך שמנגנון התגמול לבעלי התפקיד יתאים את הציפיות מהם. שיקול זה ייצא מנקודת הנחה שבעל תפקיד טוב יעשה את עבודתו בנאמנות, באדיקות ובמסירות, ומותר לו לצפות להגינות גם בקביעת שכרו.

בהקשר זה מצאנו לנכון להביע ביקורת על עמדות שהביעו חלק מהמתנגדים למבוקש, שהם לעצמם פועלים מתוך שיקולים לגיטימיים של השאת רווחים, אולם מתיימרים להציג מנגנונים שינצלו את לרעה את מסירותם ונאמנותם של בעלי התפקיד כדי שיעבדו בחינם ו/או ששכרם יקבע בדיעבד בחוכמה שלאחר מעשה. האם בנק פלוני יסכים לניהול חשבון, תוך "הסכמה" ששיעור הריבית או העמלות ייקבעו בדיון בדיעבד שמועדו, אורכו וסופו בלתי ידועים? ברור שלא. האם קבוצת לוזון תאות לבנות דירות ולמוסרן, תוך שמחיר הדירה ייקבע בדיעבד על-ידי ערכאה חיצונית? ברור שלא. הסיבה לכך היא שאף בעל מקצוע סביר בשוק כלכלי חופשי לא יכול לכלכל את צעדיו ו/או לנהל עסק כלכלי ללא תקציב, ללא אפשרות להעריך סיכויים וסיכונים עסקיים וללא מנגנון ברור לתגמול.

בהקשר זה חשוב להזכיר לכולם, כי חקירות והליכים משפטיים מסוג זה הנדרש פה הם פעמים רבות הליכים שנמשכים שנים רבות, ובעל התפקיד נותר ב"מלחמתו" לחשיפת הצדק והשאת הקופה. עקרונות בסיסיים של הגינות, וודאות כלכלית, הגינות מסחרית מהווים נימוק מספיק לכך שבעל התפקיד שעשה מלאכתו והשיג הישגים לקופה - לא ישלח בדיעבד להגיש בקשות ולהתחנן על "תוספות מאמץ" לאחר שהשלים את חלקו והשיג את הישגיו. רעיון זה שמופיע הן בתגובת הממונה והן בעמדות חלק מהמתנגדים הוא רעיון לא הגון, לא מכבד, לא הגיוני ולמעשה מאוד מייאש מנקודת מבטו של בעל תפקיד.

"תוספת מאמץ" נקבעה בתקנות כסע"ף "שסתום" המאפשר לבית המשפט הנכבד להתאים נוסחאות שכר למקרים מיוחדים, ובהחלט לא יכול לשמש כשלעצמו כ"נוסחה" שמשמעותה המעשית היא שבעל התפקיד יידרש בדיעבד לקושש את שכרו לאחר שכולם נהנו מפירות עמלו.

32. **סטנדרטים מקובלים בשוק** – על מנת שנוסחת תגמול לבעלי תפקיד תהיה אפקטיבית לאורך זמן, ברור שהיא צריכה לעמוד בסטנדרטים המקובלים בשוק לבעלי מקצוע שעבודתם מתבקשת כאן. נוסחאות תגמול מקובלות לתביעות המבוססות על הצלחה בתיקים כלכליים נעות בין 15% ל-20% בגין הטיפול בתביעה קיימת וידועה (היינו, שהלקוח מפנה אל עוה"ד עילת תביעה ספציפית ומסכת ראיות בסיסית-לפחות שממנה ברורה לעוה"ד עילת התביעה).

בהקשר של נוהל הכנ"ר נציין, כי הותרת אחוזי השכר לדיון מאוחר יותר היא לא רק חסרת היגיון אלא גם לא עומדת בסטנדרטים מקובלים בשוק. קרי: עורך דין בעל יכולת לניהול תיקים כלכליים משמעותיים כנדרש כאן לא יקבל על עצמו טיפול בתיק כזה ללא חתימה מסודרת על הסכם שכ"ט מראש, תוך שהוא מותיר את חלקו של הלקוח בעסקה (שהוא תשלום בלבד) לשלב מאוחר יותר.

הערות של הבנקים המתנגדים על רצונם בכך שיבוצעו חקירות ללא תגמול ואז יישקל השכר שישולם לנאמנים, אף הן אינן עומדות בסטנדרטים המקובלים בשוק. אף גוף פיננסי אינו יכול להעסיק בעל מקצוע חיצוני חנם-אין-כסף כדי שיבצע עבורו מלאכה מורכבת, הדורשת ניסיון מקצועי עשיר והשקעת משאבי זמן וכסף מהותיים, רק בשביל שתישקל מאוחר יותר האפשרות שישולם שכר לאותו בעל מקצוע ושכרו יוערך ו"יקבע" בדיעבד.

גם שינוי בהיקף התגמול עקב בחירה בפרוצדורה כזו או אחרת לגבייה היא נטולת היגיון ומנותקת מהמקובל. לקוח סביר אינו מתעניין בפרוצדורה אלא בהשגת המטרה שהיא השגת גבייה מקסימאלית בזמן מינימאלי. ממילא נכון היה לגזור מכך שגם נוסחת תגמול הנקבעת לבעלי תפקיד סביר שתותאם למקובל, להבדיל מניסיון "להמציא את הגלגל" בנוסחאות שבעל מקצוע מיומן ומנוסה לא היה מקבל.

33. עניין נוסף הנוגע לקביעת נוסחת התגמול, הוער גם על ידי בתי משפט בתיקים אחרים, וראוי להעיר גם כאן: מינוי שני נאמנים אמנם מזכה את הנושים בשני בעלי מקצוע מומחים ושני משרדי עורכי דין העמלים על התיק. אולם סוד ידוע הוא שמינוי כזה אינו מחלק את העבודה בתיק חדלות הפירעון לשניים ואינו חוסך לכל משרד מחצית מהעבודה שהיתה מוטלת עליו אילו היה מתמנה לבד. איננו טוענים כי במקרה של מינוי מספר בעלי תפקיד יש להכפיל את השכר, שהרי אין ספק שחלק מסוים של העבודה ניתן לחלוקה. אולם מאידך גיסא יש לזכור שמשימות רבות דורשות הידרושות והחלטה של שני בעלי התפקיד או נוכחות שלהם, וכל שכר שיקבע פה יחולק בין שני משרדים ואמור להוות תשלום הוגן לכל אחד מהם על עבודה שהיא הרבה מעל ומעבר למחצית מהמשימות.

ד. מן הדין ומן הצדק לקבוע דיון חסוי למתן פירוט בנוגע לנושאי החקירה והיקפה

34. כפי שניתן לקרוא בדו"חות ובקשות רבות שהוגשו בתיק זה, התיק דן הנו תיק חריג בכל קנה מידה. היקף החקירות, הניתוחים העובדתיים והמשפטיים, ההליכים המשפטיים ולאחר מכן הליכי גבייה המתבקשים כאן – כל אלה מצדיקים קביעת נוסחת תגמול לבעלי התפקיד שתשקף את היקף ורמת הפעילות המצופה מבעלי התפקיד.

35. טענות הממונה לגבי תוכן והיקפן של החקירות כאן (באופן כללי ו/או ההשוואה לתיק יוסיפוף) - אין בהן כל הגינות כשלא מתאפשר לנאמנים להבהיר שהדברים הנטענים אינם מדויקים. גם אמירות של הממונה על חוסר ב"תמונה בדבר מורכבות ההליך" או כאילו "טרם בוצעו חקירות בכלל" בהליך דן ו/או כאילו "לא ניתן להעריך אם יידרשו הנאמנים לפעולות שמורכבותן דומה" - הן בלתי הוגנות כשמדובר בדברים שאינם נכונים ואשר אפילו לא נבדקו על ידי הממונה לפני שנכתבו, ואף לא ניתנה לנאמנים האפשרות להתייחס אליהן (נזכיר כי הבקשה דן הוגשה בחודש ינואר, באותו מועד ניתנו לנאמנים סמכויות לפני קביעת השכר, שהנאמנים פעלו לפיהן, והדיון שטרם הסתיים מתנהל חצי שנה לאחר מכן!).

36. בהינתן שלא ניתן להתייחס באופן פומבי לחשדות וממצאים אליהם הגיעו הנאמנים בעבודתם עד כה, מן הדין ומן הצדק כי תשובה עניינית מצד הנאמנים לאמירות כדוגמת הנ"ל תינתן בדיון חסוי שאינו פתוח לאיש מבעלי האינטרסים בתיק.

37. הנאמנים מבקשים אפוא לקיים דיון חסוי במעמד הממונה ולהציג בפני בית המשפט הנכבד ובפני הממונה ממצאים שנמצאו עד היום בחקירות ופעולות הנאמנים, כדי לאפשר גם לבית המשפט הנכבד וגם לממונה להיווכח במורכבות החקירות הדרושות והיקפן, מורכבות ומשמעויות כלכליות של הכנת

תביעות משפטיות בפרשה זו ככל שלכך יובילו החקירות, ושאלות הנוגעות להליכי גבייה בהתייחס לנוסחה המבוססת על גבייה בפועל של כספים לקופת הנאמנים.

ה. סיכום

38. מן המקובץ לעיל עולה אפוא, כי עסקינן בתיק מורכב ביותר, אשר היקף הנושאים הדורשים חקירה בו גדול ביותר, נוגע לתקופת זמן ארוכה, גורמים רבים, נושאי משרה וצדדים שלישיים שונים, בעלי אינטרסים ובעלי השפעה במקומות שונים. סכומי החוב שנותרו ללא פירעון, כמו גם סכומי העתק שגורלם בלתי-ידוע מבטיחים שנחקרים פוטנציאליים לא יעשו לנאמנים "חיים קלים" או "קיצורי דרך" באף אחד מן השלבים המתוארים לעיל – חקירה, הליכים וגבייה.

39. במסגרת הבקשה שבכותרת התבקש בית המשפט הנכבד לקבוע מראש נוסחת תגמול המבוססת על הצלחה, שלפיה ישולם לבעלי התפקיד שכר באחוזים מתוך גבייה שתבוצע בפועל. בכל הכבוד לעמדת הממונה המבקש להיצמד לפרשנותו לנוהל הכני"ר, סמכותו של בית המשפט הנכבד היא לאמץ נוסחה התואמת את היקף העבודה הנדרשת ואשר משקפת שיקולים של טובת הנושים לא בראייה צרה המתמקדת בחיסכון כספי ותשלום מינימאלי, אלא בראייה רחבה של עידוד בעלי התפקיד להשקיע משאבים בביצוע חקירות מעמיקות, איתור נכסים וזכויות תביעה, הגשה וניהול הליכים משפטיים עד לגבייה בפועל של כספים לקופת הנאמנים.

40. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר לנאמנים להגיב לטענות הממונה לגבי תוכן החקירה במעמד הממונה והנאמנים בלבד במסגרת דיון חסוי שיקבע בבקשה.

לגופו של עניין יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש בבקשה או לחילופין, בהתאם להמלצת בית המשפט הנכבד, להחיל את נוסחת ההתחשבות שנקבעה בהחלטת בית המשפט הנכבד בתיק יוסיפוף.

נאמנים

של א. דורי בניה בע"מ

(בהליך חדלות פירעון)

תל-אביב, היום 30 לחודש יוני, 2020.

מועד ההגשה: 02:49 01/07/2020

מספר תיק: 17156-10-19

סוג בקשה: בקשה אחרת/הודעה בענייני חדל"פ/פש"ר/פר"ק

מספר אסמכתא למעקב: 2386030

על המגיש לשמור את מספר האסמכתא לשם קבלת מידע אודותיו

המסמך הועבר לבדיקת מזכירות.

• אם יאושר, יתויק בתיק ותאריך ההגשה החוקי יחושב לפי תאריך ההגשה בפועל ולא לפי תאריך האישור. כמו כן, יופק אישור שיוצג בתיקיית תיק נייר.

• אם לא יאושר, תשלח למגיש הודעה על כך. המסמך שנדחה יוצג בתיקיית תיק נייר